

Ewa Grin-Piszczyk, *Wysocki Odrowąż Konrad Piotr (1838–1897)* [w:] Tekstowa kartoteka osobowa przemyslan, pod red. Anny Siciak, na stronie Przemyskiej Biblioteki Publicznej;

zob. także Ewa Grin-Piszczyk, *Wysocki Odrowąż Konrad Piotr (1838–1897)* [w:] *Słownik biograficzny twórców oświaty i kultury XIX i XX wieku Polski południowo-wschodniej*, pod red. Andrzeja Meissnera, Kazimierza Szmyda, Rzeszów 2011 s. 471-472

WYSOCKI Odrowąż Konrad Piotr (1838–1897), powstaniec styczniowy, działacz emigracyjny, sekretarz Rady Powiatowej w Przemyśle, działacz Przemyskiego Towarzystwa Dramatycznego im. Aleksandra Fredry.

Ur. 28 listopada 1838 r. w Kwieciszkach koło Mariampola.

Po ukończeniu Szkoły Powiatowej w Mariampolu uczył się w Gimnazjum Gubernialnym w Suwałkach (od 1851 r.), następnie został mianowany aplikantem przy Sądzie Pokoju Okręgu Dąbrowskiego (funkcję pełnił do 1858 r.), po czym ukończył specjalną klasę prawną przy Gimnazjum Gubernialnym w Suwałkach (w czerwcu 1858 r.) i odbył praktykę sądową przy Trybunale Cywilnym Guberni Warszawskiej. 7 listopada 1861 r. powrócił do Suwałk, gdzie pracował w Trybunale Cywilnym Guberni Augustowskiej Wydziału II w Biurze Prezesa.

Uczestniczył w powstaniu styczniowym. Działał na terenie okręgu biebrzańskiego, pełniąc funkcję agenta nadgranicznego powiatu łomżyńskiego i biebrzańskiego oraz naczelnika okręgu (od lipca lub sierpnia 1864 r.).

Po upadku powstania, przebywał m.in. w Lipsku, Monachium, Stuttgarcie, Sankt Gallen, Bazylei.

W 1869 r. założył własny zakład fotograficzny w Winterthur oraz filię w Diessenhofen w Szwajcarii, które prowadził pod nazwą „K. Wysocki”.

W czasie pobytu w Szwajcarii angażował się w działalność społeczną i był znaną postacią w kołach emigracyjnych. Pełnił m.in. funkcję prezesa Towarzystw Wzajemnej Pomocy w Szwajcarii i prowadził ożywioną korespondencję z innymi emigrantami.

Brał także czynny udział w innych wydarzeniach i uroczystościach patriotycznych organizowanych przez emigrantów w Szwajcarii: wygłaszał odczyty, angażował się w m.in. sprawę budowy pomnika Rejtana czy pomnika nagrobego gen. Józefa Hauka-Bosaka.

Po przybyciu w 1875 r. na teren Galicji, po nieudanych próbach podjęcia pracy w Krakowie, rozpoczął pracę w Radzie Powiatowej w Przemyśle jako sekretarz (1875–1897).

Przystąpił 12 lutego 1879 r. do Przemyskiego Towarzystwa Dramatycznego im. Aleksandra Fredry, w którym był wielokrotnie obieranym członkiem komisji lustracyjnej.

Był żonaty z Jadwigą ze Stankiewiczów pochodząca z Wołczy koło Dobromila.

Zmarł 18 marca 1897 r. w Przemyśle i został pochowany na cmentarzu głównym przy ul. J. Słowackiego.

Bibliografia: Chankowski S., *Okręg biebrzański w powstaniu styczniowym*, „Przegląd Historyczny”, T. 42 (1971), z. 3, s. 439; Fac L., *22/23 stycznia 1863 Morituri te salutant*, „Nasz Przemyśl”, styczeń 2008, nr 1, s. 6; Felczyński Z., *„Fredreum” i inne teatra przemyskie w latach 1696-1960*, Kraków 1966; Grin-Piszczek E., *Konrad Wysocki*

(1838-1897), „Rocznik Przemyski” t. 44 (2008), z. 4, s. 261-264; Grin-Piszczek E., *Konrad Wysocki*, [w:] *Przemyski słownik biograficzny*, t. 1, Przemysł 2009, s. 158-160; Zając I., *Aleje pamięci. Przemyskie cmentarze*, Przemysł 2004, s. 36.